

Izhaja vsak dan razen ne delj in praznikov.
Issued daily except Sundays and Holidays.

LETÖ—YEAR XII.

Cena lista

je \$4.00

Entered as second-class matter January 23, 1910, at the post-office at Chicago, Illinois, under the Act of Congress of March 3, 1879.

PROSVETA

GLASILO SLOVENSKE NARODNE PODPORNE JEDNOTE

CHICAGO, ILL., četrtek, 13. marca (March 13) 1919.

Subscription \$4.00
Yearly

Uredniški in upravniki pro-
stor: 2657 So. Lawndale av.

Office of publication:
2657 So. Lawndale ave.
Telephone: Lawndale 4635.

JUGOSLOVANSKO-ITALIJANSKI POLOŽAJ JE ŠE VEDNO KRITIČEN.

Surje generali preiskujejo "incident" z italijansko zastavo v Ljubljani.

ITALIJA SE TRDOVRATNO DRŽI LONDONSKE PODGDE.

Pariz, 12. marca. — Prepri med Italijani in Jugoslovani zaradi te- ritorija še ni končan, toda nekoli- ko je poleg. Ta stvar bo hitro končana, čim pride predsednik Wilson v Pariz. Wilsopovo stališče v tej zadevi je že splošno zna- mo. On je v svojih govorih že večkrat povedal, da mora Jugoslavija ali Velika Srbija imeti odprto pot do Jadranškega morja.

Pariz, Francija (nedelja). — Vrhovni vojni svet je imenoval 4 generale — francoskega, angleškega, ameriškega in italijanskega — katereh naloga je, da takoj ob- levo Ljubljano in doženje, kaj je resnič na italijanski obdolži- tri, da je bila v Ljubljani dne 10. feb. potegnjena italijanska za- stava z nekega vlaka in sežga- na. Vlak je vozil italijanske inter- mirane iz Avstrije v domovino.

"Le Matin" je priobčil pismo, ki ga je poslal Clemenceau med zavezniški komisiji v Trstu z na- rečilom, da se imenovanemu komisi- ja takoj odpravi v Ljubljano in po- roča o rezultatu preiskave.

Položaj med Jugoslovani in Italijani je še vedno kritičen. Italija se trdrovratno drži tajne pod- gde, sklenjene s Francijo, Ang- lijo in Rusijo, predno je stopil v vojno. To pogodbo so objavili ruski boljševiki konec novembra 1917 in danes je že znana vse- nju svetu.

RAZSODEO O USTAVNOSTI ZAHTEVAJO.

Chicago, Ill. — Morton L. Johnson, tajnik eksekutivne neodvisne delavske stranke, je izjavil pa- trdiu Debsove odsodbe, da je treba dognati, če je zakon proti spi- jonači ustaven ali protiustaven.

Johnson je dejal:

"Že dvakrat v dveh tednih je najvišje sodišče potrdilo odsodbe, izrečene na podlagi protišpijonskega zakona, ne da bi izreklo o njegovem ustavnosti. Kaj je vzor- tem izogibanju? Ali nima ame- riško ljudstvo pravice, da izve, če je ta zakon, vključen v zakon, v vojnem razpaljenju, ustaven ali ne? Velika avtoriteta v pravnih zadevah znam sodišče je izjavila,

da je v protislovju s pravom svo- bode govora, svobodnega zdrže- vanja in svobode tiska.

"V aferah te dežele je preeej- gnilega in mi zahtevamo, da raz- govaramo o njih."

MNOGE LETALSKIE OPREME BODO PRODANE.

Washington, D. S. — Nekateri republikanski senatorji imajo nov dogodek, ki ga izrabijo v opozici- jonalne namene.

Vzmemirilo jih je poročilo, da bo vojni department prodal preeej letalske opreme, ki nima komu slu- žiti v mirnem času.

V vojnem času je bilo 30.000 let- alec in 330.000 rokodelcev v le- talskem zboru. Letalski zbor zdaj znaša na 3.000 letalec in 3.000 rokodelcev. Samoposebi se razume, če se zniža število letalcev, da je treba znižati tudi letalsko opre- mo.

Te opreme pa vladu ne bo vrgla proč, ampak jo bo prodala tistemu, ki največ zanj ponudi.

Ali eduni so ti opozicionalci.

Ko je mornarica tajnik izjavil, da mora britansko brodovje v treh letih tako veliko kot britsko, so opozicionalci rekli, da ne bo. Sedaj hoče vojni department zni- žati število letalcev, opozicional- ci pravijo, da tega ne sme izvršiti, ker je Britanija izjavila, da hoče za vsako ceno biti prva v zraku.

Kdo naj torej razume opozici- jonalci?

AMERIŠKI VOJAKI REBELI- RALI NA ANGLEŠKI LADJI.

Halifax, N. S., 12. marca. — 800 vojakov britiske armade, ki so prostovoljci iz Združenih držav in med katerimi je 81 ameriških državljanov, je zagrozilo ka- pitanu Jacksonu na vojaškem transportu "Taloo", da bodo potopili parnik, če se jim ne dovo- li takoj izkrcati na suho in oditi domov. Parnik je v ameriških vo- dach že od 10. marca, toda vsled stavke v newyorskem pristanišču so morali vojaki ostati na ladji.

VELIK SHOD NEODVI- SNE DELAVSKE STRAKE.

Fr. P. Walsh je napovedal novo dobo za ameriško delavstvo.

MNOGI GOVORNIKI.

Chicago, Ill. — Neodvisna delavska stranka je po besedilu Fr. P. Walsha "izvršila prvi korak, da preezame vlado kot orodje pro- dueentov na svetu," ko je sklicala v paviljon Dexterjevega parka ljubljanski shod, katerega se je udeležilo nad 8.000 oseb. Na shodu je bil predstavljen John Fitzpatrick, predsednik "Delavske federacije" v Chicagu, kot županski kandidat.

Shodu je predsedal Charles Dold. Prvi je govoril Morris Friedland, kandidat za municipi- jalnega sodnika, zadnji pa Fitzpatrick. Drugi govorniki so bili John Kuklinski, kandidat za mest- nega pisara, William E. Rodriguez, kandidat za višjega sodnika, in gdje Agnes Nestor, vodite- ljen gibanja med delavskimi ž- nami v Chicagu.

Mr. Walsh je spravil zboroval- ce v navdušenje, ko je takoj v za- četku svojega govora dejal, da ta dežela stopa ravno sedaj z odr- navdne politike na svetovni fo- rum industrijalne demokracije.

"Prvikrat v svetovni zgodovini se ljudstvo združeno bojuje, da izrazi svojo voljo," je rekel Walsh. "Močni glas, ki ga slišimo nad drugimi glasovi, je glas pred- sednika Združenih držav, ne radi tega, ker je eden velikih intelek- tualnih vladarjev na svetu, ne radi tega, ker je predsednik Združenih držav, ampak ker predstav- lja aspiracije vsega ljudstva na svetu po svobodni vladni."

Raztomačil je, kako razlagajo besedo "boljševiki" v Združenih državah in govornik je dejal, da po tej razlagi pozna velepodjet- nike za boljševike, ki nočejo pri- znati delavcem pravice, ki jih jim je prinest vojna.

Ko se je poleg silen aplavz, ki je nastal po teh besedah v dvoran, je govornik prešel na trpljenje ruskega ljudstva pod carističnim režimom in ga je povabil, ker je strolo suženske verige in ukove.

"Če bo glas Amerike govoril," je nadaljeval Walsh, "se ne bomo vmesali v boj ruskega ljudstva, da doseže svojo neodvisnost."

"Dovolite mi napovedati tole: So atvari, o katerih lahko kompro- misiramo. Ali kompromisa ni n- glavnimi nasprotstvi, med svitlobo in tem, med življenjem in smrtjo, med krivico in pravico. In hočem vam reči, da smo res veliko izvršili v tej vojni, toda vi ne morete demokratizirati kraljev, in miru- ne bo; dokler ne bo nomenet s svo- jega visokega sedeža zadnji kralj."

Tu je nastal silen aplavz, godba je pa zaigrala staro revolucionarno himno — marzeljezo.

Na to je pa delaveem povedal tele zlate besede: "Kadar izberete voditelja, ste izbrali tistega, ki je vrl, pravičen, pošten in inteligen- ten."

"Delavska stranka se je podala na polje politične akcije, ker se ne morejo velika vprašanja rešiti samo v delavnicah in na farmi."

Priporočil je, da izvoli Fitz- patricka županom v Chicagu. Opi- sat je dogodek v Washingtonu, kako je Fitzpatrick pogumno za- hteval v pisarniških prostorih de- lavskega tajnika v priči petih vele- mesarjev, da se mesarska industri-

ROBINS JE PRE- DLOŽIL DOKAZE ZA SVOJE TROITVE.

Podal je dokumentarne dokaze, da je Francis sodeloval s sovjetko vlado.

ZAKAJ SE NI AMERIKA OZ- RALA NA FRANCISOVE ŽELJE?

Washington, D. C. — Predloženi dokumenti Overmanovemu sena- nemu pododseku dokazujo, da sta se ameriški poslaniki David R. Francis in polkovnik Raymond Robins, načelnik rdečega križa v Rusiji poštreno trudila, da se boljševiki bojujejo proti Nemčiji. Njuna prizadevanja so ostala brezuspešna iz dveh vzrokov.

1. Ameriška vlada in zavezniške vlade niso dale boljševikom garancije, da jim bodo pomagale, ko so obljudili, da se bodo bojevali, če jim pomagajo.

2. Boljševiki so se bali, da bodo Združene države in zavezniški so- glasili z intervencijo Japancev v Sibiriji.

Dokumenti govore, da je bil mr. Francis pri volji predlagati pripo- znanje sovjetske vlade na njih ob- ljube, da prično z bojem proti Nemčiji.

Polkovnik Robins je naglašal, da se ne strinja z boljševizmom, ker ga smatra za svetovno nevar- nost, toda dodal je, da je bila v vojnem času edina pravila pot pomagati sovjetski vladni, da se bojuje proti Nemčiji.

Mr. Robins je povdarjal pred- pododsekom, da je program Car- vanze v Mehiki precej podoben boljševiskemu in do ameriške vlade ni odlila s priznanjem mehiške vlade, ko so bile razmere ugodne za priznanje.

Prvi dokument, ki je zil zane- řen v zapisnik, je datiran z dne 2. januarja 1918 in je vidiran od ameriškega poslanika Francisca. To je zgodilo ob času mirovnih po- gajanj v Brest-Litovsku. Iz tega in drugih dokumentov sledi:

1. Da je bil poslanik Francis pri volji priporočati priznanje Lenineve vlade, če ne bo pogodba z Nemčijo podpisana.

2. Da je poslanik priporočal svoji vladni, naj ne pošije svojih čet in Rusijo, ker je smatral tako intervencijo za provokacijo boljševikov, da podpiše pogodbo z Nemčijo, kar pomeni, da se umakne svoje čete z vzhodnega bo- jiskja.

3. Da je poslanik Francis in- struiral polkovnika Robinsa, da se ne ozira na odredbe ameriških uradnikov, ki so ukazale, da se pretrgajo vse zveze z boljševiški- mi voditelji, in ga je poslal v Moskvo, da konferira z Leninom in Trockijem o ratifikaciji po- godb.

Polkovnik Robins je dal zanesti te dokumente v zapisnik, da po- pravi gotove izjave poslanika Francisca z ozirom na njegovo de- lo v Rusiji.

Po mnenju Robinsa so poslani- kove izjave napravile vtiš, da je Robins odobril boljševisko vlado in da je nastopal kot meštar med ameriškim poslanstvom in boljševiško vlado, ne da bi dobil od poslanika Francisca dovoljenje za po- gajanje.

Z dokumenti je dokazal, da mu je poslanik naročil, naj ostane v zvezi z Leninom in Trockijem, dasiravno je prejel od vladne na- log, da jih pretrga.

Med dokumenti, ki jih je pred- ložil polkovnik Robins, je tudi si- firska depoza, katero je posla- nik Francis poslal dne 9. marca

1918 ameriški vladni. V depozi je izvolil Fitzpatricka v Washingtonu. Opi- sat je dogodek v Washingtonu, kako je Fitzpatrick pogumno za- hteval v pisarniških prostorih de- lavskega tajnika v priči petih vele- mesarjev, da se mesarska industri-

CEHOŠLOVAKIJA NE PLAČA DOLGOV STARE AV- STRIJE.

Praga. — Tusar, čehoslovaški poslanik na Dunaju, je podal zad- njo sredo oficijelno izjavo, da čeho- slovaška vlada ne bo plačala za mesece marec obrestnih kuponov avstrijskega vojnega posojila in da ne prevzame predvojnih dol- gov Avstro-Ogrske. Poslanik je dejal, da vsako plačevanje obresti od dolgov propadle Avstrije bi bil zločin napram ententnim zaveznim.

50 SPARTAKOVCEV USTRELJENIH DNEVNO.

10.000 Spartakovcev vjetih v Ber- linu; vjetnike pobijajo na obeh straneh.

GUERILSKO BOJEVANJE SE NADALUJE.

London, 12. marca. — Iz Koda- nja poročajo, da je spartaka re- volta izbruhnila v Hamburgu.

London, 12. marca. — Iz Berli- na poročajo, da je v Graudenzu, Thornu in Strassburgu razglasno- no obsedno stanje. Civilna vojna v Berlinu še traja in nobena stran se ne more podati. Predmestje Lich- tenberg izgleda kakor bojišče v Franciji. Spartačani so izkopal streške jarke in postavili ogradje iz bodečih žive. Preobrnjeni vozo- vi na ulicah služijo za barikade.

Odkar je bilo izdano povelje vladnega poveljnika v Berlinu Noske da morajo biki vjeti rebe- li na mestu ustreljeni, je povpre- čno ustreljenih dnevno 50 mož.

To je še bolj podigalo odpor v spartakačih vrstah. Medtem pa iz- rabljajo položaj tatovi in roparji, ki kradejo kot srake po mestu. Tatovi ne zapirajo, temveč jih na mestu ustrelje, pa naj pridejo v roke vladnim vojakom ali spartak- ovcem.

V nedeljo je izbruhnila krvava bitka med spartakovci in vladni- mi četami v Dusseldorfu, ki še ni končana.

Stockholm, 12. marca. — Iz Berlinu poročajo, da so vladne ob- lasti tamkaj vjele do danes več kot 10.000 spartakačev rebelev. Več kakor 200 je bilo že ustreljenih. Vlada je izgubila v zadnjih par dneh več kot sto mož, ki so ubiti. Čeprav Noske pravi, da je zadnji drugo spartakačev, kakor je prvo v januarju, je položaj še vedno kritičen. Spartakovci in ne- odvisni socialisti so sklenili na- daljevati z nominalno stavko, do- kler se zopet ne razširi v splošno.

Aleksandrov trg izgleda kakor zapadno bojišče. Skoraj vse hiše so kupi razvalin in na trgu so dvajset četvrtjev široke jame, ki so jih naredile topovske granate, s katerimi so vladni topničarji streli na spartakovce zadnjo leži- na.

London, 12. marca. — Iz Koda- nja poročajo, da se guerilsko boje- vanje nadaljuje v Berlinu. Če vladne čete poženjo rebele iz ena- ga dela mesta, se zadnji takoj po- javijo na drugem mestu in tako vse bojev konca ne kraja. Vladne čete so včeraj napadle predmestje Lichtenberg in spartakovci so mo- rali izprazniti policejski stan in pošto. Vladne čete ustrelje vsakega vjetnika, ki ga dobi v roke; ravno tako delajo spartakovci in še mrtvi raste vsako uro. Med spar- takovci se bojujejo tudi ženske in po- vladni poročili so številni.

London, 12. marca. — Iz Koda- nja poročajo, da se guerilsko boje- vanje nadaljuje v Berlinu. Če vladne čete poženjo rebele iz ena- ga dela mesta, se zadnji takoj po-

NEKAJ ZADAVLJENIH NOVIC IZ FRANCIJE; KAKO DELUJE CENZURA

</div

NOVICE IZ JUGOSLAVIJE.

IZ URADA TISKOVNEGA ODESEKA SRZ
BOJ NA KOROŠKEM.

"Arbeiterwille" se peča s krvavimi dogodki v Grabštajnu, ko so se spopadli oddelki narodne straže z jugoslovanskimi četami in bera nemškim nacionalcem naslednje levite:

Po štiriinpolletni krvavi borbi je pohojena stara habsburška država. Ententa triumfira in deležnike te zmage so tudi Slovani na jugu in severu. Mnogo nemško-nacionalnih krogov to hotoma prezira in kakor leta 1914. spravljajo razpoloženje nemškega prebivalstva do prekipevanja, ga spravljajo v paroksim, ki sledi in glasi za vse in ki vidi v svoji omami le svojo puško, svoj kanon in svojo strojno, ki pozna le svoje navdušenje in v svoji blaznosti pozabljajo. da je le mala, revna peščica in da sicer more po posrečenem upadu zmagoščljivo naznajati: Grabštajn je zopet v naši posesti, kar pa že jutri lahko rodí najstrašnejše posledice za ljudstvo in izpreni Koroško, če si jo Jugoslovani, ki katerimi stope predvsem Srbi, nadalje pa tudi ententne čete, izbere za bojišče in izpremeni zadnji košček dežele v kup razvalin... Nihče ne more prevzeti poročila, da proglaši ententa oborožen nastop proti slovanskomu prodiranju za kršenje pogodb v premirju, zase vso nemško Avstrijo s svojimi četami in podeli ljudstvu lekejo, ki postavi vse dosedanje v senco. Zatorej hladno kri in pamet pri vseh uktepih in odločbah, ki utegnejo biti najdalekosežnejšega pomena za vse."

Celovec, 18. dec. (Lj. k. u.) Dujanski korespondenčni urad poroča: Na brzjavni protest, ki ga je Narodna vlada v Ljubljani poslala tukajšnji deželnemu vladu radi dogodkov v Grabštajnu, je deželna vlada v Celovcu poslala ljubljanski Narodni vladu nastopni odgovor: "Na brzjavku z dne 16. t. m. o dogodkih v Grabštajnu mora deželna vlada podati naslednje po-pravke: Trditev, da je v varstvu miru v slovenskem ozemlju v Grabštajnu nastanjen srbski vojaški oddelki, torej ententna četa, bil nenadoma napaden po nemških oddelkih s topovi in strojnici, je neresničen. Res je, da povod v deželi in tudi v Grabštajnu varnost in mir nista ogrožena in da ju nasprotno ravno na noben način niti približno opravičljivo postopanje tjakaj odposlanih čet moti in zelo ogroža. Res je, da Grabštajn ni slovensko ozemlje in da v Grabštajnu ni bil nastanjen noben srbski oddelek. Res je, da je skandal jugoslovaski oddelki ponoči siloma zasesti Grabštajn in da je nenadoma napadel naše straže. Res je, da o kaki pravilni zasedbi v zmislu pogojev za premirje pri takem ponoči izvršenem napadu ne more biti govora. Res je, da takozvani srbski vojaški oddelki ni bil nikaka ententna četa, da se je ta četa izkazala le s povelji, ki jih je prejela iz Ljubljane, da so se člani tega oddelka, in med njimi celo vojaki bivše avstrijske armade, oblačili v srbske uniforme. Res je, da je ta oddelka začel streličati na naše straže in da je pri tem celo ranil moža lastnega oddelka, dočim so naše straže odgovarjale s streli le v silobranu. Ni res, da je srbski poveljnik odklonil krvoprelitje. Ni res, da so tamošnji oddelki deloma usmrtili ali ranili, deloma pa premagali in odvedli. Res je, da je bil na obeh straneh eden mrtvev in le malo ranjenih. Deželna vlada v Celovcu bo proti takemu postopanju vojaškega oddelka, ki krši mednarodno pravo in zlorabiime ententnih čet, najenergičneje protestirala pri vrhovnemu veljniku ententnih čet. Ugovarja takemu zavijanju dejstev v tamošnjih brzjavki in protestira najenergičneje proti temu, da so dogodki v Grabštajnu kršili pogodbo za premirje, proti čemur bi moglo postopati edino ententno vrhovo poveljstvo in ne Ljubljana, s katero ni bilo sklenjeno nikakro premirje. Grabštajnski napad ni bila nikaka zasedba strategično važne točke v premirju v zmislu pogojev za premirje, ker napadajoče čete niso bile ententne čete in

niso imele ententnih povelj. Ententna četa ne bi bila prejela napovedi ponocni kakor v vojni in v sovražni deželi napadla mirni kraj in ne bi smela začeti streljati na stražo, ki je bila nastanjena v varstvu miru in reda. Tako postopanje tamošnje čete dokazuje, da ni imela niti najmanjšega pravnega naslova. Protestiramo najenergičneje, da so dogodki v Grabštajnu kršili specjalne dogovore.

Ponovno opozarjam, da so

bili naši dne 9. decembra v Ljubljano poslani zastopniki pooblaščeni, lojalno in v največjo pripravljenostjo omogočiti dogovor, ki bi končno prinesel ubogemu prebivalstvu mir in varnost in bi ščitil nemške dele Koroške do definitivne ureditive vseh spornih vprašanj na mirovni konferenci pred brutalnimi nastopi tamošnjih čet. Ljubljanski Narodni vlad je pač znano, da se pogajanja niso razbila ob naši nepopustljivosti, marveč le ob stališču tamošnje vlade, da brezobjizno uveljavlja svojo moč v nemškem ozemlju Koroške. Le nasprotina stran kripravo, vsled česar ugovarja koroška deželna vlada najenergičneje proti sklepnim izvajanjem Narodne vlade in odločno odklanja vso odgovornost za posledice. Deželna vlada Celovcu je v interesu prebivalstva in vzdrževanja miru in reda v deželi vedno pripravljena, stopiti s tamošnjo Narodno vladom v nova pogajanja, ne bo pa nikdar interesov nemškega prebivalstva v deželi žrtvovata imperialistični nasilni politiki.

Manom tovariša in sodruga Marka Koširja. Kruta realnost življenja, ki ne prizanaš s svojo brezobjizno pestjo nikomur in ki sega po življenju žejni kakor tudi po smrti hrepenečih z isto scičeno nasladu. Je usoda nas vseh. Spriznimo se z njo, eden preje, drugi pozneje, kakor pač nanese življenje in usoda. Mlajši ji kljubujejo, slabši postajajo njeni žrtve; tako je življenje. In vendar ljubimo to življenje, z vso strastjo in silo ga ljubimo, ker se bojimo smrti, ki pomenja za nas praznoto in ničestvo... Kadar vidimo umrati starčka, si mislimo: Doživel je, pošla mu je moč, na njem se izpolnjuje večnoveljavni razvojni zakon: Bog z njim! Kar je imel, nam je dal; sedaj je prazna njegovo sreča in njegova duša je izčrpana. Smrt mladega človeka, ki ga začenata objemati življenje in mladost s svojimi oživljajočimi krili, pa je anahronizem, krit in neumljiv... In kjer so vrste redke, glede usoda, da jih stori še redkejše. Odšel si, dragi, sodrug in tovarš, ko si se baš začel ozirati po življenju, da zastaviš zanj svoje moči in svoje čelo. Spoznal si zgodaj dovolj, da Te je življenje gojufalo in stopil si v vrste bojevnikov za ljudsko pravdo. Sent Janž - Šiška - Glince se bile prve postaje, na katerih si pričel oznanjati svojo besedo. Proč z upi, proč z nadammi! Smrt je zdaj Tvoja zaročenka! hotel si, da bi bilo življenje, toda 23-letno mladost je uničil dih smrti. Izobraževaino društvo Sloboda in politični dnevnik "Naprej" izgubita s Teboj svojega člena in sotrudnika. Tvoji prijatelji pa duhovitev tovariša. Lahka Ti budi zemlje, dragi sodrug in tovarš!

Hrvatska narodna skupščina razglaša demobilisacijo. Zagreb, 18. dec. (Lj. k. u.) Hrvatska narodna skupščina razglaša demobilisacijo, ki bo končana do 31. decembra 1918.

Zaradi nemarnosti uradnega šmeljna ob vzdrževalno podporo. Iz Trbovjev nam piše: Ivan Majcen, rojen leta 1885 v Poljaniku, je odpotoval 2. avgusta 1914 iz Vojvodine k vojakom. Njegova žena Amalija je dobivala zase v svoje tri ofroke vzdrževalno podporo od generalnega konzulata v Koelnu. Zaradi bolezni se je preselila v avgustu 1917 k svoji materi Mariji Platner v Trbovje. Plačilno polo je oddala v občinsko pisarno s prosenjo, naj posreduje, da se ji vnaprej izplačuje podpora pri davkari. Njena rodbina šteje tri osebe. Pa to se zgoditi pri vsaki sladkorni izdaji. Za to dobro se ima zahvaliti svoji prijateljici pri krušni komisiji. Enakih slučajev je mnogo. Zato naj g. župan upeje tedaj za krušne komisarje strogo nadzorstvo, ne samo za stranke. Potem bodo stranke dobile več blaga.

Ljudsko štetje na Reki in okoli. Iz Reke poročajo: Italijanski narodni svet je za Reko in okolico odredil ljudsko štetje, ki je pričelo te dni. Italijanska oblastva uporablja vse nasilna sredstva in posredovanje občinskega uradnika pri vzdrževalni komisiji v Celovcu. Počasna pola izročena je bila plačilna pola izročena stranki. Da pa pola za dvig vzdrževalnega.

ževalnine ne zadošča, je stranka izvedela na davkarji v Laškem, kjer so ji izplačali podporo namesto od 1. avgusta 1917 do 1. novembra 1918, sklicujoč se na neki odlok Narodne vlade, po katerem se zaostale vzdrževalnine ne smeta več izplačevati. Vprašamo Narodno vlado v Ljubljani, kaj namenava v tem slučaju ukrepitev in kako misli ubogim sirotam popraviti kričečo krivico, prizadejanje jim po nemarnosti starovrstiskega birokratizma.

Begunska usoda. Človekoljuben

opazovalec nam piše: Čujem, da se je ustavila begunska podpora po nekaterih krajinah ali celo povsod Razmišljam v razglabljaju, ampak odredba mi ostaja nerazumljiva skrivnost. Mlad, zdrav in samski begunec se navsezadnje še prerine, ampak kaj naj počne stareci, bolnini ljudje, če so vrh svojih nadlog oblagodarjeni s kopico otrok? Kmečki delavec dobiha pri nas (v slovenjegraškem okraju) poleg hrane eno krono na dan, t. j. ob lepem vremenu 6 K na teden. Toda vsega vrednost, ki je sklep nemško-avstrijske ustavodajne skupščine, ki se je definitivno izrekla za republiko.

Viljem Hohenzollern bo pa proglašen za veležločince na mirovem kongresu in nova Nemčija bo sama pozvana, da z drugimi naredi vred podpiše to izjavo. Tako se glasi priporočilo komisije, ki je preiskovala krivdo in odgovornost za vojno. Glede ostalih nemških državnikov in militaristov, ki so s kajzerjem vred podnigli svet v klanje, pride morda do nesoglasja med mirovnimi delegati. Nekateri so mnenja, da lahko zapadejo kazni vsled kršitve nemških zakonov in v tem slučaju bi moralg Nemčija uvesti kazenski proces proti njim; v drugem slučaju bi jih moralno soditi mednarodno sodišče zaradi prelomitev mednarodnega zakona ali takega sodišča še ni.

Nemčija bo izgubila 30.000 štirjačnih milij ozemlja in sedem milijonov prebivalstva. Pariz, 12. marca. — Po novi mirovni pogodbi, ki bo kmalu predložena nemškim delegatom v podpis v Versaillesu, se bo Nemčija skrčila med reko Reno na zapadu in staro poljsko mejo na vzhodu, ki je eksistirala pred delitvijo Poljske leta 1772. Dalje bo Nemčija izgubila Dance v Slezwig-Holsteinu in Poljake in gornji Sleziji. Na drugi strani Nemčija morda bo nemške dežele nekdanje Avstrije.

Z drugimi besedami bo Nemčija izgubila 60-70 tisoč štirjačnih milij svojega predvojnega teritorija s štirinajstimi milioni prebivalcev, pridobil pa bo z Nemško Avstrijo 20.000 do 30.000 štirjačnih milij ozemlja s sedmimi milijoni prebivalcev; čista izguba torej znaša na ozemlju 30.000 štirjačnih milij in sedem milijonov glav na prebivalstvu.

Pred vojno je imela Nemčija 212.000 štirjačnih milij površine, toda po sklenjenem miru se ta površina skrči na 173.000 štirjačnih milij; namesto predvojnega prebivalstva 67.000.000 duši ji ostane še 60 milijonov. Potem pa bodo Nemčija manjša od Spanije in njenega ostrižena armada, ki ne sme presegati 100.000 mož, bo manjša kot armada v Švicari.

Nova Renska republika, katero misljijo zavezniki ustanoviti kot zaveznički občutljivo mi, ki smo navezani na ono, kar dobimo na karte. Pa še vedno laglje bi človek prenašal pomanjkanje, aki ne bi videl, kako žive oni, ki so pri krušnih komisijah. Tem žudem ne manjka ničesar, kart imajo dovolj za sebe sorodnike in najboljše prijatelje, dočim je za nas strogo prepovedano imeti samo eno več. Imam posebno veselje, tako ljudi zasledovati in tudi notirati si jih doma. Naj navedem en sam slučaj! Pri zadnjem prodaji sladkorja sem natele na gospo B., stanujočo na Bleiweisovi cesti, ki je prisla po sladkor k Šarabonu kar na deset kart. Njena rodbina šteje tri osebe. Pa to se zgoditi pri vsaki sladkorni izdaji. Za to dobro se ima zahvaliti svoji prijateljici pri krušni komisiji. Enakih slučajev je mnogo. Zato naj g. župan upeje tedaj za krušne komisarje strogo nadzorstvo, ne samo za stranke.

Še nekaj o sladkorju. Gospodinja nam piše: V št. 290 "Slovenskega Naroda" se pritožuje g. župan, da so ga napadle ženske zradi sladkorja. Ako so ženske razjavljene, jim ni mogoče tega preveč v zlo štetni, ke rtrpijo pomanjkanje na vse strani, dočim imajo nekatere ljudje vsega dovolj.

Sladkor in politični dnevnik "Naprej". Zagreb, 18. dec. (Lj. k. u.) Hrvatska narodna skupščina razglaša demobilisacijo, ki bo končana do 31. decembra 1918.

Zaradi nemarnosti uradnega šmeljna ob vzdrževalno podporo. Iz Trbovjev nam piše: Ivan Majcen, rojen leta 1885 v Poljaniku, je odpotoval 2. avgusta 1914 iz Vojvodine k vojakom. Njegova žena Amalija je dobivala zase v svoje tri ofroke vzdrževalno podporo od generalnega konzulata v Koelnu. Zaradi bolezni se je preselila v avgustu 1917 k svoji materi Mariji Platner v Trbovje. Plačilno polo je oddala v občinsko pisarno s prosenjo, naj posreduje, da se ji vnaprej izplačuje podpora pri davkari. Njena rodbina šteje tri osebe. Pa to se zgoditi pri vsaki sladkorni izdaji. Za to dobro se ima zahvaliti svoji prijateljici pri krušni komisiji. Enakih slučajev je mnogo. Zato naj g. župan upeje tedaj za krušne komisarje strogo nadzorstvo, ne samo za stranke.

Ljudsko štetje na Reki in okoli. Iz Reke poročajo: Italijanski narodni svet je za Reko in okolico odredil ljudsko štetje, ki je pričelo te dni. Italijanska oblastva uporablja vse nasilna sredstva in posredovanje občinskega uradnika pri vzdrževalni komisiji v Celovcu.

Socializiranje rudnikov v Nemčiji. London. — Brezilična brzjavka iz Berlina se glasi, da je vlad formalno izdala naredbo za socializiranje rudnikov. Premogovni sindikat bo socializiran takoj in nemško ljudstvo dobit potom vla-

de absolutno kontrole nad premogom v Nemčiji. Nato bo sledilo socializiranje potaševih jam. Predloga v narodni skupščini dočaka splošno socializiranje rudnikov. Doslej privatna uprava rudnikov bo nadomeščena z vladno upravo.

Razno.

Z ruske severne fronte.

Arhangelsk, 11. marca. — Boljševiške čete so ponovile ofenzivo na fronti ob Vagi in z bombardiranjem iz teških topov popolnoma uničile vas Vistovko. Zavezniški, ki se še drže v razvalinah Vistovke, so odbili infanterijske napade. Zavezniške čete so v veliki manj-

sinti.

London. — Iz Berlina poročajo, da se bo moral poročnik Porten, višji častnik v nemški vojni avijatični službi, zagovarjati pred vojnim sodiščem zaradi otožbe, da je v Vilni predal ruskim boljševikom celo park vojaških eroplakov za dva milijona mark. Letala so bila baje vredna 10 milijonov mark.

Usoda dveh cesarjev započatena.

Pariz, 12. marca. — Usoda dveh bivših vladarjev je določena. Bivši avstrijski cesar Karl bo igraza iz Nemške Avstrije. To je sklep nemško-avstrijske ustavodajne skupščine, ki se je definitivno izrekla za republiko.

Viljem Hohenzollern bo pa proglašen za veležločince na mirovem kongresu in nova Nemčija bo sama pozvana, da z drugimi naredi vred podpiše to izjavo. Tako se glasi priporočilo komisije, ki je preiskovala krivdo in odgovornost za vojno. Glede ostalih nemških državnikov in militaristov, ki so s kajizerjem vred podnigli svet v klanje, pride morda do nesoglasja med mirovnimi delegati.

Nadzorni odbor.

Matti Petrovič, predsednik, 2657-29 So. Lawndale Ave., Chicago, Ill.

John Underwood, 405 May St., Springfield, Ill.

Martin Želenski, Box 276, Barbours, Ohio.

Joe Radl, Box 432, Smiths, Pa.

Frank Somers, 2600 Pruner Ave., Cleveland, Ohio.

BOLNIŠNI ODSEK.

OSREDNJE OKROŽJE: Paul Berger, predsednik, 2657-29 So. Lawndale Ave., Chicago, Ill.

VZHODNO OKROŽJE: Rudolf Pistorich, Box 426, Bridgewater, Pa.

ANTON RUDNIČEK, Box 75, West Haven, Pa.

</

Z ognjem in mečem.

ZGODOVINSKI ROMAN.

Poljski spisal Sienkiewicz. — Poslovenil Podravski.

(Nadaljevanje.)

XII.

Dan poznej se je vojska ustavila v Rilen. Knez pozove gospoda Skretuskega ter mu reče:

"Naša armada je slabia in utrujena. Krivonos ima šestdeset tisoč mož in vrhu tega še vsaki dan narašča njegova moč, ker knutje neprestano drve k njemu. Na vojvoda kijevskega trdi ne morem računati, ker je ravno on najbolj za mir, ne glede na to, da bodi z meno. Vidim, da gre kaj nerad. Potreba nam je podpore od drugov. Slišal sem, da ne daleč od Konstantinova stojita dva polkovnika: Osinski in Koricki, s kraljevo gardo. Vzemi radi varnosti sto Kozačov ter mi nesi moje pismo, da se požurita in brez odloga priđeta k meni, ker čeprav par dni učinkuj na Krivonosa... Noben drugi mi ne izvrši tega posla bolje nego ti, radi tega tebe pošljam."

Gospod Skretuski se prikloni. Še istega večera odriče na noč h Konstantinou, da bi ga ne

opazile tolpe kmetov, ki so kakor razbojniki, čakajo na lesovih in ob cestah. Knez mu je naročil,

naj se izogiblje takih bojev, da ne trati časa po

nepotrebnem. Previdno in siho potuje do Skretuski ob svetu k Vasovatemu ribniku, kjer

najde na svojo veliko veselje oba polkovnika. O-

sinski je imel izvrstno gardo, sestavljeno in dra-

goncem, izurjeno po tujezemskih pravilih in

Nenice. Koricki pa samo nemške peče, veterane,

iz tridesetletne vojske. To so bili večki in izur-

jeni vojščki, ki so delali kakor jeden človek.

Oba polka sta bila dobro založena in preskrblje-

na s streličom in orožjem. Vojaki slišavki, da

pojdijo h knezu, so radosti vriskali, ker so kop-

neli po bitkah, ter vedeli, da jih pod nošenjem

drugim povelnikiom ne dožive toliko, kakor,

pod knezovim. Na žalost sta oba polkovnika od-

rekla knezovi prošnji, ker sta bila pod načelni-

štrom kneza Dominika Zaslavskega. Strogo pa

jima je bilo naročeno, ne pridružiti se Višnjeve-

skemu. Zaman jima Skretuski pojasnjuje, koliko

slave si lahko pridobita, koščko koristita do-

movini pod takim vojskovodjem. Niti slišati ni-

sta hotela o tem čes, pokorščina je prva dolž-

nost vojaka. Rekla sta, da se smeta pridružiti

knezu le v slučaju, ko bi zahtevala rešitev nju-

ne vojske. Gospod Skretuski se poslovil od njiju

ako užaljen, ker je značil, kako bo žalil ta odz-

vor kneza. Znano mu je bilo, kako je njegova

vojska utrujena od pota, bojev s sovražnikom,

je bilo naravnost nemogoče. Videl je gospod

Skretuski, da bo treba odložiti bitko s Krivono-

son, dati daljšega počinka vojski ter počakati,

da se nabere nekaj novih moči v knezovem ta-

boru.

Vtopljen v take misli, vračal se je gospod Skretuski se svojimi vojaki nazaj vstopil. Potovali je boral tih in previdno, da se izogne. Krivonosovim oglednim četam in drugej drhal, zbranej večkrat v jake močne zolpe, ki je napadala popotnike po cestah. Prišel je srečno mimo Baklaja v niški gozd, poln nevarnih jar- kov in globin. Na srečo je imel na potovanju le-

po vremenu. Bila je čarobna poletna, brezmeseca-

noč; le zvezde so migljale. Vojaki so šli po oz-

kej gozdnej poti; premislila sta jih dva mšiška logarja. V gozdu je bila smrtna tišina, ka-

tero je dramilo le pokanje suhih vejev pod konj-

skimi kopiti. Kar prileti naglo na učesa Skretuskega nekak oddaljen šum, pretrgovani z glasni-

mi krikri.

"Stoj!" zapove tih gospod Skretuski ter

vstavi vojake. "Kaj je?"

Star loštar se mu približa.

"Gospod, blazni ljudje hodijo sedaj po le-

su in kriče, ker se jim je vsled okrutnosti zme-

kal ur. Včeraj sva sredala s tovaršem neko ple-

minatišnjko, ki hodi po gozdu, ozira se po dre-

vesih ter klče: "Otroe! moji otroe!" Brž ko

ne se ji lošovi pomorili otroke. Tudi naju je čud-

no gledata ter tako močno zastokala, da sva se

kar stresla. Pravijo, da je mnogo takih po teh

godzin."

Gospoda Skretuskega, da si ni poznal stra-

hu, obide groza.

"Morda pa le tulijo volkovi! Radi daljave-

ni moči dobro razločiti," reče.

"Kaj je, gospod! Volkov ni sedaj v lesu. O-

tudi so v vasi, kjer imajo obilo trupel."

"Strasni časi!" de vitez. "Volkovi hodijo

po vseh, blazni ljudje pa tulijo po gozdih. Bog!

Bog pomagaj!"

Nekaj časa so stali tih. Slišati je bil samo

navadni šum v smrečnih vrhovih. Čez kratko so

se obišli ozvali se glasneje in bolj razločeno.

"Hej!" zakliče naglo logar.

"Slutim, da

se tam zbrana bržkone večja tropla ljudi. Ostani-

te tukaj, ali pa idite polagoma naprej. S tovar-

ščnikom greba pogledat."

"Idita!" odvrne Skretuski. "Počakamo va-

ju!"

Logarja odide. Dolgo ju ni bilo nazaj.

Skretuski je postajal že nemiren; začel je že su-

ni, kar se jeden logarjev prikaze iz teme.

"Se, gospod!" reče, približavši se k Skretu-

skemu.

"Kdo?"

Knotje, vstajnik."

"Jih je mnogo!"

"Očoli dve sto jih bo." Ne vem, gospod,

kar nam je početi, leže v jarku skozi kateri dr-

si tusa pot. Kurija, toda ognjev ni videti, ker

jih razkriva jarek. Straže nimajo, lahko se jim

približamo za streljaj."

"Dobre!" odvrne Skretuski ter obrnici se

z vojakom, naroči dvema starejšima povelja.

Spremembo odriče naprej, pa tako tih, da

se še vejice niso lomile pod nogami. Konji pri- vajeni zarezovanju in napadom, šli so po volje tisto, niso rezgatali niti zasmrkali. Približavši se tje, kjer je delala cesta ovinek, zapazio ognje in nerazločne človeške postave. Skretuski razdeli, svoje ljudi na tri oddelke; izmed njih ostane jeden na mestu, drugi smukne poleg kolovoza skozi štrmovje, da zapre nasproti izhod, tretji pa — stopivši s konj, začno previdno pliezati po trebuhi k grmičevu, ki se je razprostiral nad jarkom in zbranimi vstajnikov.

Gospod Skretuski je postal v srednjem oddelu; ko pogleda v jarek, zapazi v daljavi kakih dve do tri sto korakov taborišče. Ognjev je gorlo kakih deset; svitloba niso razširjali, ker so nad njimi viseli kotli. Vonjava kuhačega mesa je puhtela v nos Skretuskega i vojakov. Okoli kotlov so stali ali ležali prostaki, popivajoči in žlobodražoč. Jedni so imeli v rokah steklenice, drugi so se opirali na sulice, na katerih so bile nataknjene kakor trofeje, glave mož, žen in otrok. Blesk ognja je le slabo obseval lica mrljev in kmetov, ki so bila divja in okrunata. Poleg jarka jih je nekoliko spalo, glasno hroče; drugi so žlobudrali, zoper drugi popravljali ognje, ki so metalna kvíško zlate iskre. Pri največjem ognjišču je sedel hrbit k Skretuskemu obrnen, brkast, star berač ter brekai po teorbani gum kot pa za šolske knjige, več za avtomobile, kot za vso ljudsko in srednjo izobrazbo in da plačujejo šolske učitelje slabše kot pa nadavne delave.

On omemja, da je sramota za Zdravčene države, kjer je deset odstotkov vsega prebivalstva, ki ne znajo čitati in pisati. Od prvih 2,000,000 vpoklicanih vojakov je bilo 200,000 ki niso znali pisati in čitati.

Več kot polovica držav se je že izrazila, da se mora dobra šolskega podnika podaljšati in da se bori proti vposlenju šolsko obvezničnega otrok v industriji in drugih podjetjih.

Pričeli so se tudi zanimati za izboljšanje učenega sistema in za povečanje ljudskih šol.

Da se zmanjša analfabetizem je prva dolžnost, da se prepove vpoliti otroki pod šestnajstim letom v kateriskoli industriji in da se naroča staršem, da naj pošljajo svoje otroke v šole. Drugič, naj dajo priliko staršem v prvi vrsti očetom, da dovolj zaslужijo svoje otroke. Zboljšati se mora socijalne razmere in analfabetizem se bo takoj zmanjšal. Kje se dobri največ otrok, ki ne požajajo redno v šole? Tam, kjer velepodjetniki izkoričajo svoje deace, kjer je mati primorana zahajati na delo, da se skromno prežive, mesto da bi nadzorovala svoje otroke, kateri potem požajajo in se potepajo naokrog, mesto, da bi zahajali v šole. Tam naj začnejo poklicane oblasti reformirati, kjer je najbolj potrebno.

Tudi stamtoto je, da se šolske učitelje plačujejo tako slabo, kakor poroča tajnik za notranje zadeve, Lane. Ali imajo potem kako večje podnebje v sodelovanju s skromnimi zahajajočimi?

"Stoj, obrni se, glej, začudi se, kateri se vojskuje, Z lokom, pšicami, prahom, krogli in mečem krog hrnješ. Kajti vitezov in žlahtnikov bilo je obilno. Kt tudi tako, se bojevali so, smrt imeli v plačilu! Stoj, obrni se, glej, začudi se, odčeni napuh z sreca, obrni tje oči, vitez Potoški, ki greš kri prelivat. Nedolžnike gubiš, v plen jih lovš, svobodo odjemlješ. Hej premagaj se, ne zapeljaj se, če tudi se po stavljš. Sam se bulavo, vso poljsko zemljo, kakor hočeš upravljaš."

Berač preneha; v tem se sproži kamenček izpod nog jednega vojakov in se vali s šumom navzdol. Vstajniki si zastonijo z rokami oči in gledajo kvíško v hoto. Skretuski spozna, da je pravi trenotek za napad. Zato vstreli v tolpo iz samokresa.

"Bij! mori!" zakriši in trideset vojakov sproži tako rekoč naravnost v lice lošovom. Na to se vsujejo po bliskavo naglo navzdol po strmem rebru meje osupnjene in prestrašene vstajnike.

"Bij! mori! ponove glasovi na drugem, "Jarena! Jarena!"

Napad je bil tako nepričakovani, osupnjenje tako veliko, da uporniki, dasi oboroženi, niso imeli časa postaviti se v bran. Mej puntarji se je čula govorita, da se prikazuje in mori s pomočjo hudega duha Jeremiča ob jednem na več mestih. Sedaj jim je to ime, ko so ga sibali, ko so se čutili popolnoma varne — res kot ime hudega duha — iztrgal orložje iz rok. Poleg tega tudi slike in kos niso mogli rabiti v temem prostoru. Pritisnili so jih k nasprotni steni, sekali s sabljami po glavah in obrazih in teplati z nogami. V tej stiski so le stegali obupno roke k vojakom, ki so jih neizprosno morili. Nekateri so hoteli zbežati preko strmih jarkovih sten, plezajoč navkreber so si opraskali roke, ter padali nazaj, na ostrone sablj. Drugi so umirali mirno, tretji grozno tulili, zoper drugi zakrivali si obraz z rokami, da ne bi videli trenutka smrti; drugi zoper so padli na tla z licem navzdol. Mej živiljanjem sabelj in tuljenjem umirajočih pa se je razlagal glas napadnikov: "Jarena! Jarena!" da so jim strahu lavje vstajali na glavah in zdeli smrt. Še strasnejsa.

Berač je udrial s teorbano po glavi jednega vojakov, da je padel; drugega pa zgrabi za roko, da mu prestrije zabljin mahljaj ter tuli strahu kakor ranje bivol.

Ko ga vojaki zapazijo prihite, da bi ga razsekali; tudi Skretuski pride.

"Živega zrabite! Živega vjemite!" reče.

"Stoje!" zavpije berač. "Sem prebolečen plemič. Govorim latinski. Nisem pravi berač! Stoje, pravim vam, razbojniki, malopridelni, kobilji otroci, primojdušči,